

# Jedność to boskość – czystość to oświecenie

(Zapis przemówienia wideo dr. Narendranatha Reddy'ego  
wygłoszonego w maju 2020 r.)

[filmik]

Link do filmu wideo:

[https://www.youtube.com/watch?time\\_continue=1&v=duoKt-cjz78&feature=emb\\_logo](https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=duoKt-cjz78&feature=emb_logo)

Z miłością i wdzięcznością składam pobożne pokłony u boskich lotosowych stóp naszego najdroższego, najśłodszego, kochającego i wszechobecnego Pana, Bhagawana Śri Sathya Sai Baby.

Drodzy Bracia i Siostry – pełne miłości Sai Ram dla wszystkich. Życzę Wam dobrego zdrowia, szczęścia i pokoju.

Zajmiemy się dwiema doniosłymi naukami Bhagawana. Pierwsza – **Jedność to boskość**, druga – **czystość to oświecenie**. Jest to również temat naszej Światowej Konferencji i światowych prekonferencji. Rozpatrując „Jedność to boskość”, Swami uczył nas, że musimy mieć jasność co do jedności na czterech poziomach. Najważniejsza jest jedność na poziomie wjaszti. Wjaszti jest częścią samaszti, samaszti jest elementem sriszti, a sriszti jest częścią parameszti. Wjaszti jest na poziomie indywidualnym. My, ludzie, jesteśmy częścią samaszti, społeczeństwa. Samaszti jest częścią sriszti, czyli stworzenia a sriszti jest częścią parameszti, najwyższego, wszechmogącego Pana.

Jak praktykujecie jedność na poziomie indywidualnym? Na poziomie indywidualnym praktykowanie jedności znaczy praktykowanie harmonii myśli, słów i czynów. Innymi słowy, musimy mieć czyste myśli, czystą mowę i czyste działania. Harmonia myśli, słów i czynów na poziomie indywidualnym jest bardzo ważna.

Prowadzi to następnie do jedności na poziomie rodziny. Jeśli tylko wszyscy będziemy praktykowali jedność na poziomie jednostki, wówczas osiągniemy pokój na świecie. Swami pięknie mówi, że gdy jest prawość w sercu, to jest piękno charakteru; gdy jest piękno charakteru, jest harmonia w domu; gdy jest harmonia w domu, wtedy jest porządek w narodzie; gdy jest porządek w narodzie, wtedy jest pokój na świecie.

Rodzina jest jednostką całego społeczeństwa i dlatego harmonia w domu jest bardzo ważna. Musimy się dostosować i przyzwyczaić do różnic, jakie spotykamy w rodzinie, a także je zaakceptować. Stanie się to tylko wtedy, gdy będziemy mieli dobre zrozumienie. Przede wszystkim musimy rozwijać na zasadzie miłości wzajemny szacunek i wzajemne zrozumienie wśród członków rodziny. Swami podaje piękny przykład rodziny Pana Śiwy. Ta boska rodzina żyje w pokoju i jedności pomimo wielu różnic. Pojazdem Pana Śiwy jest byk, a pojazdem Matki Parwati jest lew. Zwierzęta te nie są przyjazne dla siebie. Podobnie, Pan Śiwa nosi węże wokół szyi i pasa, ale pojazdem jego syna, Pana Subramanji, jest paw, który mógłby zaatakować węże. Tak samo wierzchowcem Pana Ganeszy jest mysz, która boi się węży. Pan Śiwa ma ogień na czole, a na głowie wodę Gangesu. Woda i ogień nie istnieją razem. Pomimo tych wszystkich różnic, w boskiej rodzinie Pana Śiwy widzimy najpiękniejszy przykład

pokoju i jedności. Na tym przykładzie Swami pokazuje nam, że chociaż mogą pojawić się różnice zdań i zachowań, to powinniśmy zawsze widzieć jedność w różnorodności.

Na następnym poziomie jest społeczeństwo. W społeczeństwie jesteśmy członkami Organizacji Sathya Sai. Swami powiedział, że członkowie organizacji muszą spełniać trzy ważne warunki. Po pierwsze muszą utrzymywać serce chłodne jak księżyc, po drugie zachowywać umysł czysty jak masło, a po trzecie mieć mowę słodką jak miód. To są niezbędne wymagania dla członków Organizacji Sathya Sai. Wówczas zapanuje jedność.

Należymy do różnych wyznań, różnych wiar i różnych religii – jak więc osiągniemy jedność wiary i religii? Swami mówi, że musimy dostrzegać wspólne cechy wszystkich religii, mianowicie miłość i służbę. Swami pięknie to ujął mówiąc, że jest tylko jedna religia – religia miłości; jest tylko jeden Bóg i jest On wszechobecny; jest tylko jeden język – język serca. Jeśli będziemy to praktykować, wtedy pojawi się jedność wszystkich religii. Takie praktyki podejmują członkowie Organizacji Sathya Sai.

Następnie rozszerzamy tę jedność z poziomu społeczeństwa na poziom społeczności, gdy nasi członkowie nawiązują kontakt ze społecznością i służą społeczeństwu. Wszystko to jest częścią samashti. W rzeczywistości istnieje tylko jedna i ta sama boska atma, która przenika wszystko. Swami mówił, że klejnotów jest wiele, złoto jest jedno; dzbanów jest wiele, glina jest jedna; narodów jest wiele, ziemia jest jedna. Jeśli zobaczymy jedność we wszystkim, wówczas będziemy mogli uświadomić sobie jedną boskość, którą jest boska błogość.

Następny poziom to sriszti. Sriszti to stworzenie, czyli przyroda. Należy pamiętać, że przyroda jest przejawieniem Boga. W istocie przyroda jest samym Bogiem. Każda komórka i każdy atom w całym stworzeniu, czy to rośliny, zwierzęta, góry czy jeziora – wszystko przenika boskość. Musimy dostrzegać tę boskość i jej doświadczać, dbając o przyrodę zamiast niewłaściwie wykorzystywać lub zanieczyszczać żywioły przyrody, takie jak pożywienie lub woda.

Gdy praktykujemy jedność na wszystkich trzech poziomach, wtedy przechodzimy do poziomu parameszti, którym jest Pan. Tutaj, napełnieni boską miłością całkowicie koncentrujemy się na Panu i stajemy się jednym z Nim.

Swami mówi, że najlepszym sposobem praktykowania jedności jest praktykowanie boskiej miłości, która jest czysta, bezinteresowna, bezwarunkowa i wieczna. Swami pokazał nam na własnym przykładzie, jak rozwijać boską miłość. Jego miłość była jego przesłaniem. Powiedział, że tak jak księżyc widzicie tylko przez światło księżyca, podobnie Boga, który jest miłością, doświadczyacie tylko przez miłość. Swami mówi, że jeśli chodzi o miłość, to trzeba pamiętać o dwóch ważnych sprawach. Musimy darzyć całkowitą miłością Boga i guru. Oznacza to, że nie możemy chodzić od jednego guru do innego. Skoncentrujmy się w pełni tylko na jednym guru. Jesteśmy szczęśliwi, że mamy Guru i Boga w jednej osobie, którą jest Bhagawan Śri Sathya Sai Baba. Skoncentrujmy się na nim i nie schodźmy z tej drogi. Koncentracja na jednym ma bardzo duże znaczenie w rozwijaniu boskiej miłości.

Ważne jest także, by kochać dla samej miłości. Nie może być ona przedmiotem handlu. Kochajmy Pana dla samej miłości. Wielka suficka święta Rabia z Basry modliła się do Pana tymi słowami: „Panie, jeśli wielbię Cię ze strachu przed piekłem, to spal

mnie w piekle. Jeśli wielbię Cię z powodu pragnienia raju, to wygnaj mnie z raju. Lecz jeśli wielbię Cię dla Ciebie samego, to nie odmawiaj mi swego wiecznego piękna”. Gorliwość i wielka miłość do Boga jest bardzo ważna dla uświadomienia sobie jedności z Bogiem.

Teraz poruszę temat czystości. Swami mówi, że czystość to oświecenie. Gdy jesteśmy czysti, znaczy to, że jesteśmy oświeceni. Pan Jezus powiedział: „Błogostawieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą”. Swami mówi, że celem wszystkich naszych praktyk duchowych, takich jak bhadźany, bezinteresowna służba, kółka studyjne, jest oczyszczenie serca. Wówczas zobaczymy w nim odbicie boskości.

Swami wymienia dwa rodzaje czystości – czystość zewnętrzną i czystość wewnętrzną. Pierwszy aspekt czystości zewnętrznej dotyczy czystości środowiska, w którym żyjemy – naszego domu i miejsca pracy. Miejsca te powinny być nieskazitelnie czyste. Miejsce naszego zamieszkania powinny otaczać boskie wizerunki bóstw i świętych, które mają nas inspirować. Powinniśmy czytać święte książki, które mają dobre wibracje. Powinniśmy trzymać ładne rośliny, które nas uszlachetniają, abyśmy mogli z łatwością nawiązać kontakt z Bogiem.

Drugim aspektem czystości zewnętrznej jest czystość ciała. Swami mówi, że musimy utrzymywać nasze ciało w czystości, ponieważ czystość jest jedną z największych cnót. Czystość pokarmu jest bardzo ważna, ponieważ esencja pożywienia ma wpływ na nasz umysł. Spożywanie sattwicznego pokarmu ma duże znaczenie dla poszukiwacza duchowego. Swami w szczególności mówił o wegetariańskim jedzeniu. Sposób zdobywania pożywienia również jest bardzo istotny. Swami mówi, że gdy tylko nie jesteście pewni, w jaki sposób pozyskano lub ugotowano jedzenie, wtedy ważna jest modlitwa przed jedzeniem „Brahmarpanam”. Modlimy się i uświadamiamy sobie, że pożywienie jest Bogiem, że ten, który je spożywa, jest Bogiem i że esencją pożywienia także jest Bóg. Wówczas pożywienie stanie się sattwiczne, gdyż wraz z modlitwą wszystkie zanieczyszczenia znikną.

Trzecim aspektem czystości zewnętrznej jest czystość mowy. Gdy mówimy, musimy się zastanowić: czy to, co mówimy, jest zgodne z prawdą? Czy nasza mowa jest łagodna? Czy jest słodka? Czy komuś pomoże? Powinniśmy zabierać głos tylko wówczas, gdy odpowiedź na te wszystkie pytania będzie brzmiała „tak”, ponieważ mowa ma wielką siłę. Jeśli nie jesteśmy w stanie odpowiedzieć „tak” na te pytania, wtedy, jak mówi Swami, najlepsze jest milczenie. Milczenie to język poszukiwacza duchowego. Głos Boga można usłyszeć tylko w głębi ciszy. Aby osiągnąć czystość na poziomie zewnętrznym, musimy zwracać szczególną uwagę na środowisko, ciało, mowę i pożywienie.

Jeśli chcecie urzeczywistnić swoją prawdziwą boską naturę na poziomie wewnętrznym, ważne jest, aby wasze zmysły, wasz umysł i wasze serce były czyste. Jakie wielkie przeszkody stoją na drodze do osiągnięcia tego celu? Określamy je jako sześć wrogów wewnętrznych – egoistyczne pragnienia, chciwość, gniew, pycha, przywiązanie i zazdrość. Musimy się ich pozbyć, aby ujrzeć Boga. Swami mówi, że istnieją dwie najlepsze praktyki, które pozwalają uwolnić się od tych zanieczyszczeń. Pierwszą jest dźapa, czyli powtarzanie imienia Boga. Powtarzanie każdego boskiego imienia i medytacja lub kontemplacja oczyszczą serce z zanieczyszczeń. Technika medytacji światła to istotny rodzaj medytacji, w której koncentrujemy się na świetle

w naszym umyśle i roztaczamy je na wszystkich ludzi – na rodzinę, przyjaciół i na całe stworzenie. Drugim rodzajem medytacji jest medytacja So-ham, w której widzimy naszą jedność z Bogiem, z każdym wdechem i wydechem. Wtedy uświadamiamy sobie „Ja jestem tym”.

Inną metodą oczyszczania naszego serca jest wypełnianie bezinteresownej służby. Swami dużo mówił o bezinteresownej służbie. Gdy służymy, musimy zwrócić uwagę na dwie ważne sprawy: pierwszą jest nastawienie, z jakim służymy. Powinniśmy widzieć Boga w osobie, której służymy. Jezus powiedział: „Gdy służyysz najmniejszym swym braciom, służyysz mnie”. Jeśli służymy każdemu z takim nastawieniem, wtedy służymy Bogu. Druga sprawa to jakość służby. Swami nie chce wiedzieć, ilu ludziom służyliśmy. To nie ilość, lecz jakość ma znaczenie. Gdy w świątyni w Jerozolimie pewna uboga niewiasta ofiarowała kilka monet, Jezus powiedział: „Ona dała najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony”. Pewnego razu jeden ze studentów Swamiego ofiarował mu sto rupii. Swami był z tego bardziej zadowolony niż wtedy, gdy ludzie dawali mu miliony dolarów na projekt szpitala. Zatem Swami patrzy na serce, na jakość naszej pracy i na to, jak bardzo poświęcamy się dla Boga.

Gdy tylko wykonujemy służbę, napotykamy dwie przeszkody: nasze ego i nasze przywiązanie – poczucie, że ja wykonuję tę pracę i że pragnę rezultatów. Powinniśmy mieć całkowite przekonanie, że tak naprawdę Bóg używa nas jako instrumentów swojej miłości do wykonywania Jego pracy. Jeśli wciąż będziemy tak postępować, w końcu uświadomimy to sobie i dojdziemy do takiego etapu, na jakim osoba, która służy, osoba, której służymy i służenie, staną się jednym. Nie ma drugiego. Taki jest cel. W tym stanie osiągniemy czystość.

Na zakończenie chciałbym powiedzieć, że Swami pokazał nam, że jedność to boskość, a także jak możemy to sobie uświadomić przez praktykowanie boskiej miłości. Swami pokazał nam, że czystość to oświecenie, a także jak możemy pozbyć się zanieczyszczeń zewnętrznych i wewnętrznych przez praktykowanie czystości zewnętrznej, dzapy, medytacji i bezinteresownej służby.

Modlę się do naszego Pana Sai, by obdarzył nas wszystkich najwspanialszymi błogostawieństwami.

Dzej Sai Ram.

(dk is)

Źródło: <http://www.sathyasai.org/events/luc2020>

31.05.2020